

РЕШЕНИЕ

№ 352

гр. София, 19.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 1-ВИ НАКАЗАТЕЛЕН, в публично заседание на пети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Иван Стойчев

Членове: Карамфила Тодорова
Доротея Кехайова

при участието на секретаря Ваня Ил. Иванова
в присъствието на прокурора В. Г. В.
като разгледа докладваното от Иван Стойчев Наказателно дело за възобновяване № 20231000600803 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.424, ал.1 вр.чл.420, ал.1 вр.чл.422, ал.1, т.5 НПК.

В Апелативен съд- София е постъпило искане (с вх.№5417/12.06.2023г. по описа на РС- Дупница) на Главния прокурор на Република България за възобновяване на НОХД №506/2023г. по описа на РС- Дупница. В обобщен вид от съдържанието на искането се навеждат доводи за допуснати основания за възобновяване на делото, изразяващи се в нарушение на материалния закон и в съществено нарушение на процесуалните правила. Изложени са доводи, че нарушението на материалния закон произтича от определянето на по- кратък срок на кумулативно наложеното наказание лишаване от правоуправление по чл.37, ал.1, т.7 НК (в размер на 6 /шест/ месеца) от срока на определеното основно наказание лишаване от свобода (в размер на 8 /осем/ месеца), като изпълнението на последното е отложено при условията на чл.66, ал.1 от НК. Освен това с искането се сочи още, че тъй като производството е протекло по реда на диференцираната процедура по гл.29 от НПК, първоинстанционният съд, като е одобрил споразумение за решаване на делото в нарушение на разпоредбата на чл.49, ал.2 НК и на изискванията, обективирани в константната и задължителна практика на съдилищата (ППВС№1/17.01.1983г. и ТР№61/1980 на ОСНК на ВС, Решение №94/26.02.2009г. по НД№580/2008г. на ВКС, II НО и др.) и без да предложи промени в споразумението на основание чл.382, ал.5 от НПК, е нарушил и разпоредбата на чл.382, ал.7 от НПК, като по този начин е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила по смисъла на чл.348, ал.1, т.2 НПК, представляващо отделно основание за възобновяване на делото. В посочения смисъл се иска възобновяване на НОХД №506/2023г. на РС- Дупница и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на съда по реда на гл.29 от НПК.

В съдебно заседание пред АС- София осъденият К. Г. Г. се явява лично и с упълномощения си защитник- адв.В. С., като същите не възразяват срещу искането на Главния прокурор и се съгласяват, че са налице сочените нарушения на материалния и процесуалния закон по смисъла на чл.348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК.

Прокурорът от Апелативна прокуратура- София поддържа искането за възобновяване на наказателното производство по изложените в него съображения.

Апелативен съд- София след като обсъди доводите на страните и извърши проверка за наличие на основания за възобновяване на делото, намери за установено следното:

Искането за възобновяване е подадено от компетентния орган в съответствие с чл.420, ал.1, предл. последно НПК. Искането е постъпило в РС- Дупница на 12.06.2023г., преди да изтекат 6 /шест/ месеца от влизането в сила на атакувания по реда на възобновяването съдебен акт. Посочено е релевантно основание по чл.422, ал.1, т.5 от НПК.

Компетентен да разгледа искането е Апелативен съд- София, тъй като актът по чл.419 НПК, който подлежи на проверка по реда на извънредния способ за контрол по гл.33 НПК, е постановен от Районен съд- Дупница, който се намира в апелативния район на Апелативен съд- София.

От приложените по делото материали се установява, че с определение по протокол №81 от 17.05.2023г., постановено по НОХД №506/2023г. на РС- Дупница е било одобрено по реда на чл. 382, ал. 7 от НПК споразумение за решаване на делото в досъдебното производство, изготвено между защитата на обвиняемия К. Г. Г. и прокурор при Районна Прокуратура- гр.Кюстендил, с което обвиняемият Г. се признава за виновен в извършване на престъпление по чл.343 б, ал.1 от НК, като му е било наложено наказание 8 /осем/ месеца "Лишаване от свобода", което на основание чл.66, ал.1 от НК е било отложено с изпитателен срок от 3 /три/ години. На основание чл.55, ал.3 от НК на Г. не е наложено по-лекото наказание глоба, което предвижда законът наред с наказанието лишаване от свобода. Същевременно в съответствие с разпоредбата на чл.343 г от НК и във вр. с чл.37, ал.1, т.7 от НК по отношение на обвиняемия Г. е било наложено и наказание "Лишаване от право да управлява МПС" за срок от 6 /шест/ месеца. На основание чл.59, ал.4 от НК е приспаднато времето, през което Г. е бил лишен от това право по административен ред, считано от 16.04.2023г.

Горепосоченото определение от 17.05.2023г. на РС- Дупница, с което е одобрено споразумението за решаване на делото в досъдебното производство и с което наказателното производство е било прекратено е окончателно и не подлежи на обжалване.

Доводът за допуснато нарушение на материалния закон, настоящият съдебен състав намира за основателен. В т.ІІІ от ТР №61/30.12.1980г., постановено по НД №56/1980г. на ОСНК на ВС, както и в т.6, б. "Б" от Постановление №1/17.01.1983г., постановено по НД №8/1982 на Пленума на ВС е прието, че срокът на лишаване от право на управление на МПС не може да бъде по- кратък от срока на наложеното наказание лишаване от свобода, като посочените указания представляват задължителна съдебна (тълкувателна) практика и с тях по еднозначно е решен въпросът за минималната продължителност на срока на лишаването от правоуправление. От друга страна разпоредбата на чл.348, ал.2, пр.1 от НПК дефинира, че нарушение на закона има, когато той е приложен неправилно. В настоящия случай при индивидуализацията на размера на кумулативно предвиденото в чл.343г вр.чл.37,ал.1,т.7 НК наказание лишаване от право да управлява МПС е допуснато нарушение на материалния закон по смисъла на чл.348, ал.2, пр.1вр.ал.1, т.1 НПК. И това е поради приетото в задължителната и константна съдебна практика (т. ІІІ на ТР№61/1980г. на ОСНК и от т.6, б. "Б" на ППВС№161983г.), че срока на наказанието лишаване от право да се

управлява МПС не може да бъде по- кратък от срока на наложеното основно наказание- лишаване от свобода. В случая при наложено основно наказание лишаване от свобода за срок от 8 /осем / месеца, така определеният срок от 6 /шест/ месеца на кумулативното наказание лишаване от правоуправление на МПС действително се явява незаконосъобразен, поради което за да бъде приведен в съответствие и със задължителните указания в горепосочената задължителна съдебна практика, според настоящия съдебен състав срокът на това кумулативно наказание следва да бъде завишен поне до 8 /осем/ месеца (което би изравнило сроковете на основното наказание лишаване от свобода и на кумулативното наказание лишаване от правоуправление).

Обобщено казано, несъобразяването с горепосочените задължителни указания от т. III на ТР№61/1980г. на ОСНК и от т.6, б.“Б“ на ППВС№1/1983г., които са актуални и към настоящия момент, се явява само по себе си нарушение на закона по смисъла на чл.348, ал.2, пр.1вр.чл.348, ал.1, т.1 НПК, тъй като в случая указанията (по т. III на ТР№61/1980г. на ОСНК и по т.6, б.“Б“ на ППВС№1/1983г.) от цитирА.та задължителна тълкувателна практика са приложени неправилно. С посочените части от тези тълкувателни актове се изяснява волята на законодателя по общозадължителен начин касателно тълкувания закон (в случая разпоредбата на чл.49, ал.2 от НК и относно въпроса за минималния срок на кумулативното наказание лишаване от право на управление на МПС). С оглед на изложените съображения настоящият съдебен състав намира, че действително първоинстанционният съд е допуснал нарушение на материалния закон по смисъла на чл.348, ал.2, пр.1вр.ал.1, т.1 от НПК.

Освен това РС- Дупница, като е одобрил по реда на чл. 382, ал. 7 от НПК предложеното от страните в досъдебното производство споразумение, което е в противоречие с изискванията на чл.49, ал.2 НК, на т. III на ТР№61/1980г. на ОСНК и на т.6, б.“Б“ на ППВС№1/1983г., без да предложи промени в споразумението, при наличието на основание да стори това, е допуснал и съществено нарушение по смисъла на чл.348, ал.1, т.2 НПК, поради неспазването на процесуалното правило на чл.382, ал.7 НПК (т.е. допускайки нарушение при одобряване на споразумението). Посочените нарушения на материалния закон и на процесуалните правила са основания за възобновяване на наказателното производство по чл.422, ал.1, т.5вр.чл.348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК и налагат връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на първостепенният съд.

При новото разглеждане на делото компетентният да разгледа и да се произнесе по предложеното споразумение съд трябва да съобрази изискванията на чл.49, ал.2 от НК, както и задължителните указания, обективирани в т. III на ТР№61/1980г. на ОСНК и на т.6, б.“Б“ на ППВС№1/1983г. и ако прецени, че постигнатото споразумение противоречи на закона да се възползва от правомощията си по чл. 382, ал. 5 от НПК или да отчете констатираното противоречие и да го съобрази при постановяването на определението си по чл. 382, ал. 8 от НПК.

Така мотивиран, настоящият състав на Апелативен съд- София на основание чл.425, ал.1, т.1вр.чл.422, ал.1, т.5вр.чл.348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК

РЕШИ:

ВЪЗОБНОВЯВА НОХД №506/2023г. по описа на Районен съд- гр. Дупница

ОТМЕНЯ определение по протокол №81 от 17.05.2023г., постановено по НОХД №506/2023г. на Районен съд- гр.Дупница, с което е одобрено споразумението за решаване на

делото в досъдебната му фаза и

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Районен съд- гр. Дупница.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____